24/07/2019

“Γιός σκύλου” για τους Αλβανούς: Λιοντάρι για την Ελλάδα

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΜΜΟΙ. ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΟΙ. Άλλα βιβλία είναι ημέρες. Και άλλα βιβλία είναι ολόκληροι καιροί. Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο ενός λιονταριού, μόνον αρχοντιά και δέος από την παρέα του, μπορείς να νιώθεις. **ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» ΞΕΦΥΛΛΙΖΕΙ:**

«ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ» του Κωνσταντίνου Κυριακού, Κόνιτσα 2017

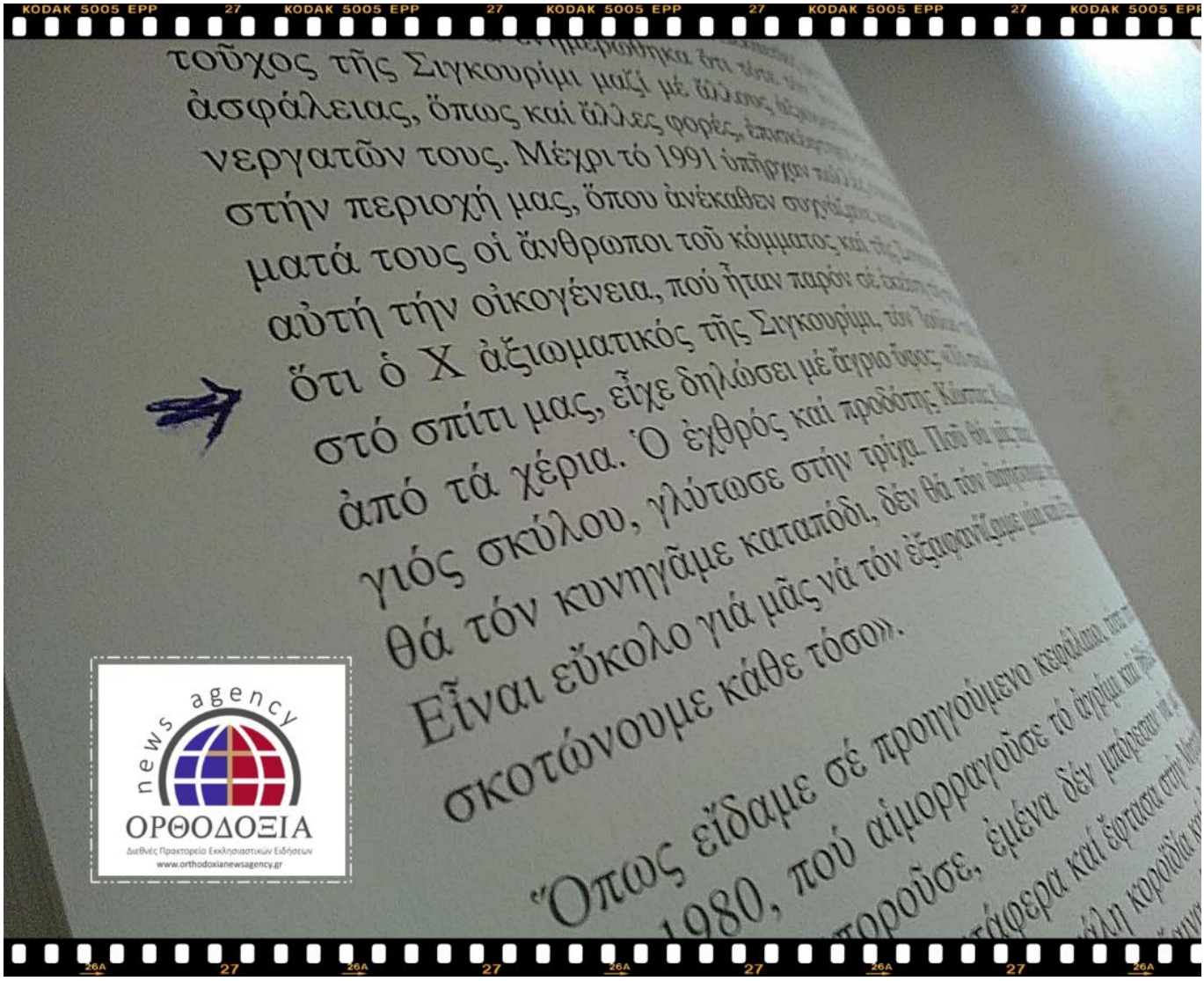

«Σκυλί και γιος σκύλου! ΤΟ ΣΚΥΛΙ, ΜΑΣ ΕΦΥΓΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ»

Το ποιος είναι ο ήρωας Βορειοηπειρώτης ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, το είπε κάποτε καλύτερα ο εχθρός, όπως, ποτέ, εξάλλου, δε θα μπορούσε να το εκφέρει ένας φίλος – «Χ» ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΣΙΓΚΟΥΡΙΜΙ (Ιούλιος 1990):

«Το σκυλί, μάς έφυγε μέσα από τα χέρια. Ο εχθρός και προδότης Κυριακού, σκυλί και γιος σκύλου, γλύτωσε στην τρίχα. Που θα μας πάει! Για όσο ζει, θα τον κυνηγάμε καταπόδι, δε θα τον αφήσουμε ούτε λεπτό ήσυχο. Είναι εύκολο για εμάς να τον εξαφανίζαμε μία και έξω, αλλά, όχι, θα τον σκοτώνουμε κάθε τόσο».

Για τη Σιγκουρίμι, η επιτυχής φυγή του Κυριακού για τη Μητέρα Ελλάδα, κατά τον Ιούλιο του 1990, ήταν μία ήττα, μία αναπάντεχη κοροϊδία, κάτι που οπωσδήποτε δε θα έπρεπε να είχε συμβεί.

«Με έδεναν με τις βιδωτές γερμανικές χειροπέδες» – ΚΕΛΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ 11 – ΜΕ ΧΤΥΠΟΥΣΑΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΟ ΚΟΡΜΙ ΜΕ ΤΟ ΛΑΣΤΙΧΟ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

Πριν κλείσει τα δεκαεννέα έτη του, ο Κώστας Κυριακού συλλαμβάνεται, οδηγείται στην ανάκριση, και, εντός ολίγου, σε «δίκη – παρωδία». Με συνοπτικές διαδικασίες, το «κόκκινο» ανθελληνικό σφυρί βαράει σε εννιάχρονη κάθειρξη στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως Σπάτς.

Η κατηγορία, σε απλά λόγια, καθεστωτικά:

«ΟΠΟΙΟΣ ΔΕ ΡΟΥΦΙΑΝΕΥΕΙ, ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΑΣΤΗ». Ήξερε, ότι οι άλλοι δύο Έλληνες Βορειοηπειρώτες έσπερναν αντικαθεστωτικές προκηρύξεις στα χωριά, ερωτήθη επιμόνως και όταν θα έπρεπε να μιλήσει: «Δεν τους έδωσε».

ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ: «Με έδεναν με τις βιδωτές γερμανικές χειροπέδες, με κράταγαν πολλές ώρες όρθιο, άυπνο, με έδερναν με κλωτσιές, γροθιές, με γύμνωναν και με χτυπούσαν στο γυμνό κορμί 30-40 ή όσες φορές ήθελαν με το λάστιχο της βρύσης, που ήταν στην τουαλέτα. Αυτά έγιναν στο τελευταίο κελί που είχε τον αριθμ. 11».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΠΡΟΔΟΣΙΑ
news agency
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων
www.orthodoxianewsagency.gr

«Εχθρός του λαού» – ΜΙΛΟΥΣΑ ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο μαθητής Κώστας Κυριακού, εν έτει 1974, καταδικάστηκε ως «εχθρός του λαού» από το κομμουνιστικό καθεστώς του Ενβέρ Χότζα.

Αργότερα, ο Αριστοτέλης – ένας εκ των δύο Ελλήνων συμπατριωτών, τους οποίους ο Κυριακού «δεν έδωσε», όταν ερωτήθη – με πόνο και κατεβασμένο το κεφάλι, του ζήτησε συγγνώμη, λέγοντάς του:
«Κότσια, (έτσι τον φώναζαν στο χωριό), εγώ σε πήρα στον λαιμό». Με πολύ πόνο, ο Κυριακού απάντησε: «Ρίστο, αργά ή γρήγορα θα έμπαινα στη φυλακή. Μιλούσα όλη μέρα για την Ελλάδα, δε θα με άφηναν, μη στεναχωριέσαι, δε φταις εσύ».

Ο Αριστοτέλης, επίσης, καταδικάστηκε σε 10 χρόνια.

«Αυτό ήταν δηλητηριασμένο έδαφος. Δε φύτρωνε ούτε βάτο» – ΣΠΑΤΣ – ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΛΙΩΝΑΝ ΟΥΤΕ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

«Στις 6/2/1975, μάς πέταξαν στον Βορρά της Αλβανίας. Μας έριξαν στην κόλαση του χειρότερου και τρομερότερου στρατοπέδου, όχι μόνον της Αλβανίας, αλλά μπορεί και όλου του κόσμου, στο μακάβριο Σπάτς».

Το έδαφος στο Σπάτς δεν ήταν κατάλληλο ούτε καν για ενταφιασμό των νεκρών, αφού ακόμη και τα πτώματα παρέμεναν άλιωτα, με εκείνο το χώμα, με αυτό το μέρος να είναι ανακατεμένο με μέταλλα, χαλκό, πυρίτιδα, χρώμιο και άλλα: «Αυτό ήταν δηλητηριασμένο έδαφος. Δε φύτρωνε ούτε βάτο».

KODAK 5005 EPP 27 KODAK 5005 EPP 27 KODAK 5005 EPP 27 KODAK 5005

...στόν λαϊκό τῶν λύκων. Ὅσα καί
...ανίνας ἐλεύθερος δέν μπορεῖ νά νιώσει
...ης ἀπόλασης ἐάν δέν τήν δοκιμάσει ὁ ἴδιος.

...ς ἦταν ἡ καρδιά τῆς κόλασης. Ἐκεῖ στόν κάτω
...ναγαν τό περισσότερο χρόνο τῆς καταδίκης
...ού φάνταζαν σάν ἀνοιχτό στόμα τοῦ κύκλωπα
...μετρα μακριά ἀπό τό στρατόπεδο καί ἄλλο
...ινθος μέσα στά σπλάχνα τοῦ βουνοῦ. Ὅλη
...μένη μέ ἀγκαθωτά σύρματα καί σέ κάθε 50
...ό τό ἔδαφος) εἶχαν ὑψωμένα σταθερά πα-
...να εἶχαν τοποθετήσει δυνατό προβολέ
...υβόλο, αὐτόματο, πιστόλι, χειροβομβ
...ί στέκονταν ἀκίνητοι καί εἰκοσιτέσσ
...ν ἕτοιμοι νά πυροβολήσουν ἀκόμα κ

news agency
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων
www.orthodoxianewsagency.gr

...ΜΟΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ

26A 27 26A 27 26A 27 26A

«Οι κατάδικοι ήταν όλοι κουρεμένοι σε μπέκαλο (γουλί)» – Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ – ΣΑΝ ΑΛΛΕΣ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

Καταναγκαστικά έργα, κάθε αναπάντεχη μέρα, ανάμεσα σε κοινούς εγκληματίες και σε κάθε καρυδιάς καρύδι: κοινοί ποινικοί, απλοί ρουφιάνοι καθεστωτικοί ως δήθεν φυλακισμένοι, κλέφτες, λωποδύτες, περιθωριακοί, όλες οι «φυλές» μαζί μέσα σε ένα γρήγορο και αργό σκοτάδι, όπου, όμως, συνυπήρχε και μία άλλη «φυλή»: Έντιμοι ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ με μόνη κατηγορία για να βρίσκονται εκεί, Ο,ΤΙ ΗΤΑΝ ΕΛΛΗΝΕΣ, μη προσκυνημένοι.

«Όσα και να πει ο κάθε φυλακισμένος, κανένας ελεύθερος δεν μπορεί να νιώσει τη γεύση του δηλητηρίου της κόλασης, εάν δεν τη δοκιμάσει ο ίδιος».

«Οι γαλαρίες – σήραγγες ήταν η καρδιά της κόλασης. Εκεί, στον κάτω κόσμο, οι σκλάβοι πέρναγαν τον περισσότερο χρόνο της καταδίκης τους. Αυτές οι τρύπες, που φάνταζαν σαν ανοιχτό στόμα του κύκλωπα, ήταν γύρω στα δύο χιλιόμετρα μακριά από το στρατόπεδο και άλλο τόσο μάκρος είχε ο λαβύρινθος μέσα στα σπλάχνα του βουνού».

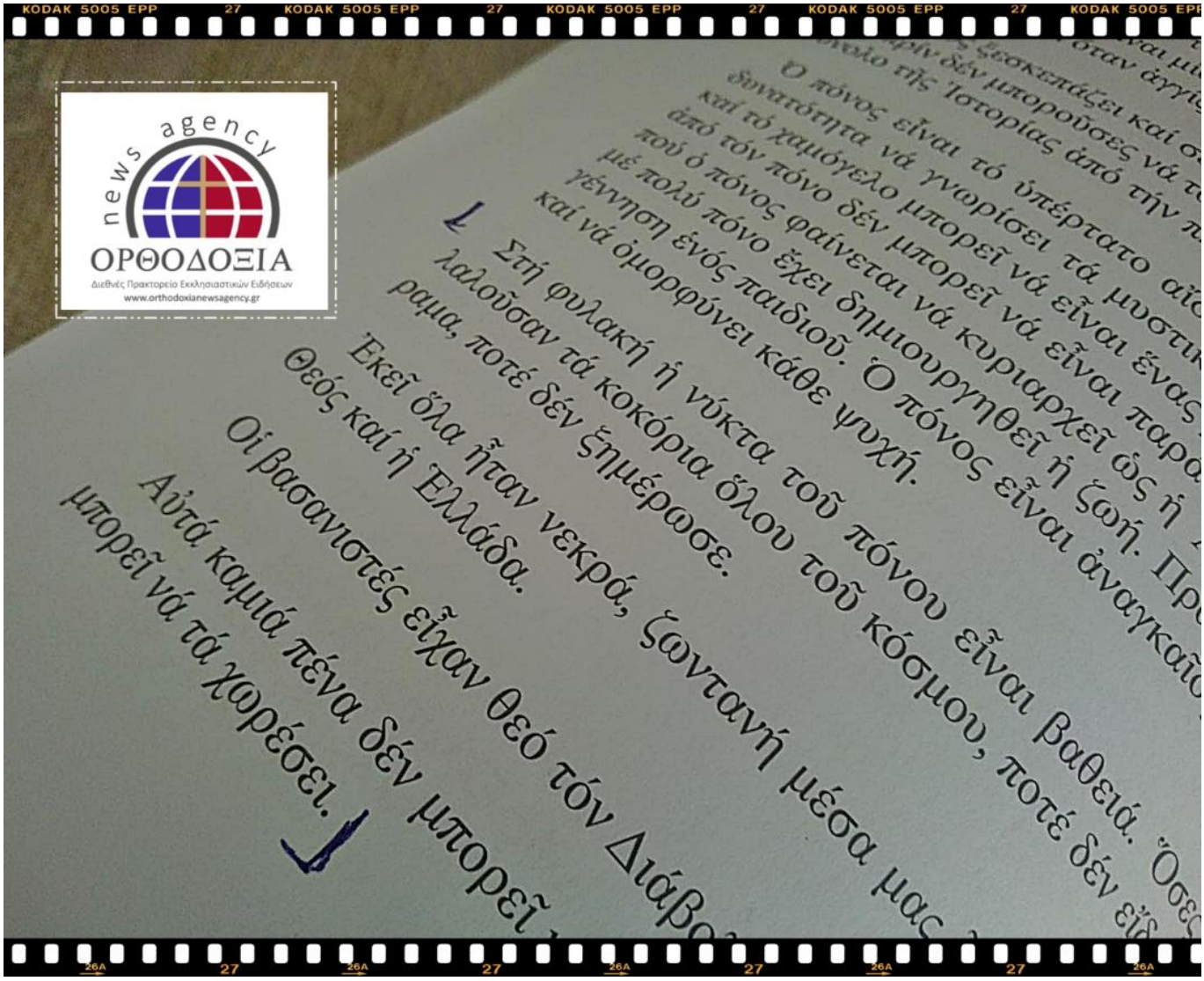

«Ήταν έτοιμοι να πυροβολήσουν, ακόμα και τον αδερφό τους» – ΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑ, ΟΜΩΣ ΟΧΙ – ΠΡΟΒΟΛΕΙΣ, ΠΙΣΤΟΛΙ, ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΕΣ, ΑΚΟΙΜΗΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΚΙΑ ΑΚΟΥΝΗΤΑ

«Όλη αυτή η επιφάνεια ήταν ζωσμένη με αγκαθωτά σύρματα και σε κάθε 50 ή 100 μέτρα, (εξαρτιόταν από το έδαφος) είχα υψωμένα σταθερά παρατηρητήρια, όπου στο καθένα είχαν τοποθετήσει δυνατό προβολέα και από έναν φαντάρο με πολυβόλο, αυτόματο, πιστόλι, χειροβομβίδες, και δεν ξέρω τι άλλο. Αυτοί στέκονταν ακίνητοι και εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο ήταν έτοιμοι να πυροβολήσουν, ακόμα και τον αδερφό τους».

Τελικώς, συνεχίζει την εξομολόγησή του, ο ήρωας Κώστας Κυριακού:

«Στη φυλακή, η νύχτα του πόνου είναι βαθιά. Όσες φορές και να λαλούσαν τα κοκόρια όλου του κόσμου, ποτέ δεν είδαμε το γλυκοχάραμα, ποτέ δεν ξημέρωσε.

Εκεί όλα ήταν νεκρά, ζωντανή μέσα μας ήταν μόνον η Ελπίδα, ο Θεός και η Ελλάδα».

«Σκάβοντας με τον κασμά και το φτυάρι, με τα εργαλεία του τάφου» – Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΩ «ΦΥΛΑΚΗ» – Η ΠΟΘΗΤΗ ΔΡΑΠΕΤΕΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ

Το καλοκαίρι του 1990, ο Κώστας Κυριακού, έχοντας ήδη αποφυλακιστεί από τον Νοέμβριο του 1982, καταφέρνει, αν και με τη δεύτερη προσπάθειά του, την πολυπόθητη δραπέτευσή για τη Μητέρα Ελλάδα. Είχε μεν αποφυλακιστεί, όμως, «ήμασταν καταδικασμένοι για όλη μας τη ζωή», αφού, όπως λέγει χαρακτηριστικά, «εμείς και τα παιδιά μας, θα ζούσαμε βγάζοντας το μεροκάματο, σκάβοντας με τον κασμά και το φτυάρι, με τα εργαλεία του τάφου, όπως τα είχανε ονομάσει οι φυλακισμένοι…».

Στην κομμουνιστική Αλβανία, δυσκόλως μπορούσες να διακρίνεις και πολύ περισσότερο να ορίσεις επακριβώς το «μέσα» ή το «έξω», το «ελεύθερος» ή το μη. Τα πάντα σε σύγχυση, σε μία καθημερινή τομή μέσα στο στήθος, αργή αργή αλλά και γρήγορη, μία ζωή σε νεύρο, σε αγωνία, σε πλήρη αβεβαιότητα, είτε μέσα είτε έξω από τη φυλακή, όταν το καθεστώς επαγρυπνεί, «στήνει», ρουφιανεύει, «μπουκάρει» τις νύχτες, τις μέρες, τα μεσημέρια ή το πρωί.

Ειδικά, αν ήσουν Έλληνας Βορειοηπειρώτης, τότε, είχες να πληρώσεις μία ασυγκρίτως περισσότερη ΑΓΩΝΙΑ ΔΙΑΒΟΛΗΣ.

ΟΙ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ:

«Πετάξαμε τα ρούχα από τη μέση και πάνω, γιατί μας πιάνονταν στα αγκάθια – είχε πολλά βάτα – και δίχως να βλέπουμε τίποτα, προχωρούσαμε στο απόλυτο σκοτάδι. Μετά από ώρες, άρχισε να γλυκοχαράζει» …

«Για την κορυφή θέλαμε ακόμη κάπου 500 μέτρα» …

«Το οργωμένο έδαφος ήταν μία λωρίδα γης, η οποία βρίσκεται λίγο πριν φτάσουμε στην κορυφογραμμή και είναι σε όλο το μήκος της γραμμής που χωρίζει τις δύο χώρες»…

Τότε, ο προς την ελευθερία «συνδραπέτης» του Κώστα Κυριακού, είπε:

«Όταν περάσουμε την οργωμένη λωρίδα, θα μας δουν. Τώρα, που γλυκοχαράζει ελέγχουν όλη την περιοχή με κυάλια. Σίγουρα, θα μας δουν, και, ή θα βγουν στην κορυφογραμμή να μας περιμένουν και να μας κάνουν κόσκινο με τα αυτόματα ή θα μας ρίξουν, όταν θα περάσουμε την οργανωμένη λωρίδα…».

Τη διήγηση συνεχίζει ο ήρως Κώστας Κυριακού, ο οποίος προφανώς και δεν μπορούσε να διστάσει, δεν εδύνατο να κάμει πίσω από το πολυπόθητο μπρος της Μητέρας Ελλάδος:

«Άρχισα να τρέχω πρώτος. Με τράβαγε η ελευθερία» …

«Με μια ψυχή έφτασα κοντά στην κορυφογραμμή» …

[ΠΙΣΩ, ΕΙΧΕ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙ Ο ΦΙΛΟΣ]:

«Αν θα έτρεχα στον ελληνικό Παράδεισο και παρατούσα τον φίλο, τότε, ποτέ δε θα ησύχαζα και ο παράδεισος για μένα θα μετατρέπονταν σε κόλαση. Ο Θεός μου έδωσε δύναμη, έτρεξα στην κατηφόρα και μπήκα ξανά στην κόλαση. Αυτή η διαδρομή (300 με 350 μέτρα) ήταν η μεγαλύτερη απόσταση της ζωής μου. Του έπιασα το χέρι και σαν να κόλλησε στο δικό μου. Μέχρι που φτάσαμε στην πυραμίδα που χώριζε τις δύο χώρες, δεν του το άφησα» …

«Ήμασταν γεμάτοι από αίματα, από το κεφάλι μέχρι τη ζώνη των παντελονιών, μοιάζαμε σαν δραπέτες από το σφαγείο» …

«Έπεσε λιπόθυμος. Πραγματικά, σωθήκαμε. Ούτε τα κυάλια των Αλβανών, μας είδαν και ούτε τα αυτόματα τους, μας θέρισαν. Τον έσυρα λίγο στην κατηφόρα για να ήμασταν σίγουροι ότι δε θα μας έπιαναν οι Αλβανοί στρατιώτες και έτρεξα στην εθνική οδό που οδηγούσε στα χωριά Καστάνιανη και Χαραυγή».

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ – ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ «5» ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Τον συμβούλευσαν να μην επιστρέψει στη Βόρειο Ήπειρο, διότι κινδύνευε η ζωή του. Εκείνος, όμως, παρά την επιτυχημένη φυγή του για τη Μητέρα Ελλάδα, ελάχιστα χρόνια αργότερα επιθύμησε να ξαναμπεί μέσα στο «μάτι της κολάσεως», εκεί όπου δεν έπαυαν ακόμη να στενάζουν οι συγγενείς, οι φίλοι, οι συγχωριανοί, ως, πάνω από όλα, Έλληνες.

Ως αποτέλεσμα, εκόπιασε η περίφημη δίκη των «5» της «Ομόνοιας» του έτους 1994, η οποία ευρίσκει τον Κώστα Κυριακού καθισμένο στο σκαμνί, μαζί με άλλους τέσσερις ήρωες, πολυβασανισμένους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου.

«Στις 15/8/1994, αυτήν την αγία μέρα, όπως το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι, το 1940, είχε τορπιλίσει το θωρηκτό «ΕΛΛΗ», διάλεξε και το αυταρχικό καθεστώς του Σ. Μπερίσια να σταυρώσει τον Ελληνισμό της Βορείας Ηπείρου. Στο εδώλιο του κατηγορουμένου, στο πρωτοδικείο Τιράνων, ήταν οι: Ηρακλής Σύρμος,

Θεόδωρος Μπεζιάνης, Παναγιώτης Μάρτος, Βαγγέλης Παπαχρήστος και Κώστας Κυριακού».

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΟΝΑΤΙΣΕΙ – Ο Κώστας Κυριακού ζει, ρυθμίζεται, αναπνέει, προσεύχεται καρδιακώς προς τον Ιησού Χριστό

«Για όσο ζει», ΕΤΣΙ ΕΙΧΑΝ ΠΕΙ, «θα τον κυνηγάμε καταπόδι, δε θα τον αφήσουμε ούτε λεπτό ήσυχο». Το ΣΚΟΤΑΔΙ, μένοντας συνεπές στις προγραμματικές υποσχέσεις του, κυνήγησε, κυνηγάει και θα κυνηγάει καταπόδι, έως τέλους, μήπως και φέρει το λιοντάρι να γονατίσει μπροστά του γηρασμένο. Όμως, ο ήρωας Κώστας Κυριακού, για όσους τον γνωρίζουν, ευρίσκει πάντοτε μαγιά και όχι δυστυχία από τις ισόβιες διώξεις του εχθρού.

Ο Κυριακού ζει, ρυθμίζεται, αναπνέει, προσεύχεται καρδιακώς προς τον Ιησού Χριστό και παραμένει να ετοιμάζεται, φρέσκος και ολόγιομος λαχταρά – όπως τότε που ήταν νέος, να ζώνεται, μέρα με τη μέρα, μονάχα για ετούτο, που, μάλλον, δεν αργεί:

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ – ΕΛΛΗΝΙΚΗ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ – ΕΞΙ ΦΟΡΕΣ

16/04/1974 – ΣΙΓΚΟΥΡΙΜΙ
06/05/1974 – ΣΙΓΚΟΥΡΙΜΙ
29/09/1989 – ΣΙΓΚΟΥΡΙΜΙ
28/10/1992 – SHIK
30/06/1993 – ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
18/04/1994 – ΩΣ “ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ” ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”